

Čís. 1558.

Skutková podstata přestupku §u 523 tr. zák. předpokládá, že pachatel připravil se ve stav n a h o d i l é opilosti hrubým zaviněním nebo i pouhou lehkomyšlností; nespadá sem, dostal-li se pachatel do stavu opilosti vůbec bez vlastního zavinění.

(Rozh. ze dne 20. března 1924, Kr I 800/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 3. listopadu 1923, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem opilství podle §u 523 tr. zák. — mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Bez důvodnou jest stížnost, pokud brojí proti odsouzení obžalovaného pro přestupek podle §u 523 tr. zák., tvrdíc, že obžalovaný byl přiveden do stavu opilosti bez vlastní viny. K přestupku podle §u 523 tr. zák. prý se vyžaduje opilství zaviněné. Dle §u 2 písm. c) tr. zák. nepřičítá se jednání neb opomenutí jako zločin, byl-li čin spáchán v úplné opilosti, která byla přivedena bez zločinného záměru. Než již v tomto zákonném ustanovení jsou citovány §§y 236 a 523 tr. zák., z nichž onen stanoví, že, ač na jednání, která jsou jinak zločinem, nelze, byla-li provedena v n a h o d i l é opilosti, přihlížeti jako na zločin, přece se v tomto případě opilost tresce jako přestupek (§ 523 tr. zák.). Definice tohoto přestupku dovolává se pak v §u 523 tr. zák. výslovně opět ustanovení §u 236 tr. zák. Dle toho je nepochybně, že tu je skutková podstata §u 523 tr. zák. tehdy, byl-li čin, který je jinak zločinem, spáchán v opilosti n a h o d i l é, vyjímajíc arci takovou nahodilost, pro kterou se pachatel dostal do stavu opilosti vůbec bez vlastního zavinění (na př. nahodilým vypitím jistého množství alkoholického nápoje v mylném přesvědčení, že jest to nápoj prostý alkoholu). Z toho plyne, že pachatel odpovídá i za opilství, ve které se připravil nejen hrubým zaviněním, nýbrž i pouhou lehkomyšlností, poněvadž i tuto dlužno považovati za zavinění, byť i rázu lehčího. Zavinění obžalovaného záleželo pak v tom, že se oddával nemírnému požívání alkoholických nápojů, ačkoliv při svém věku, soudnosti a zkušenostech životních mohl si uvědomiti, že požíváním tím může se přivésti do stavu opilosti.

Čís. 1559.

Pokud jízda automobilem děje se za okolností zvlášť nebezpečných (§ 85 písm. c) a § 337 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 20. března 1924, Kr II 371/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uh.